

Sobota 27. februára 2016

Text: Mk 12, 1 – 12

¹Potom začal im hovoriť v podobenstvách: Jeden človek vysadil vinicu, ohradil ju, vykopal v nej lis, vystavil vežu, potom prenajal vinicu vinohradníkom a odcestoval. ²V čas (oberačky) poslal k vinohradníkom sluhu, aby prevzal od vinohradníkov (podiel) z úrody vinice. ³Oni ho však chytili, zbili a pustili naprázdno. ⁴Nato poslal k nim iného sluhu, ale tomu prebili hlavu a zneuctili ho. ⁵Zase poslal iného, ale toho zabili. A mnohých iných (poslal); z tých niektorých zbili, iných zase zabili. ⁶Mal ešte jediného milovaného syna; napokon toho poslal k nim a myslel si: Syna môjho budú sa ostýchať. ⁷Ale vinohradníci si povedali: Toto je dedič, poďte, zabime ho, a naše bude dedičstvo. ⁸Chytili ho teda, zabili a vyhodili z vinice. ⁹Čo urobí pán vinice? Príde, zahubí vinohradníkov a vinicu prenajme iným. ¹⁰Či ste nečítali Písmo: Kameň, ktorý zavrhlí staviteľia, stal sa kameňom uholným; ¹¹Pán to urobil, a je to divné v našich očiach. ¹²I hľadeli Ho chytiť, ale sa báli zástupu. Porozumeli totiž, že o nich hovoril to podobenstvo. Preto opustiac Ho, odišli.

Piesne: ES č. 108, 117

Zamyslenie nad Božím slovom:

V tichom pôstnom čase, keď pozeráme na kríž, pripomíname si slová apoštola Pavla: „*Všetci totiž zhrešili a nemajú slávy Božej.*“ (R 3, 23) Hriech, ktorý má najrôznejšie podoby, preniká všetkými oblasťami ľudského života. Trápi nás, sužuje a vytvára neprekonateľnú priepasť medzi človekom a Bohom. Svet je plný zla, násilia, nelásky. Všetci sme vtáňovaní do sveta, kde slabne viera a víťazí zlo. Cítíme sa slabí pod ťarchou toľkého zla, ktoré postihuje aj naše rodiny. Dvíhame hlavy k Bohu a modlíme sa, prosiac o silu a pomoc v súžení. A hoci máme na rozmýšľanie a premenu svojho srdca dlhý pôstny čas, cítíme, že potrebujeme pomoc čím skôr. S pokorou pozeráme na golgotský kríž a uvedomujeme si svoju hriešnosť a nehodnosť. Povzbudzujeme sa slovami apoštola Pavla: „*Všetci... ospravedlnení sú zadarmo z Jeho milosti skrze vykúpenie v Kristovi Ježišovi, ktorého Boh dal ako prostriedok zmierenia skrze vieru, v Jeho krvi...*“ (R 3, 24 – 25) Boh nám ponúka svojho Syna Ježiša Krista, ktorého meno znamená „*Hospodin je spása*“. Prijal na kríži všetky dôsledky hriechu – vrátane smrti. On je ten, na ktorého môžeme volať, v pokore sa pred Ním vyplakať, nech sme už akokoľvek zhrešili. Nezostávajme v hriechu, ale vstaňme, opusťme zlo, aby sme sa vyhli večnému zatrateniu. Boh aj nám prenajal svoju vinicu – svoju drahú cirkev – a vyvolil si svojich služobníkov, aby sa o ňu starali. Keď príde čas, pošle svojich poslov, aby pozbierali úrodu. Sú takí, ktorí cirkev zveľaďujú, bránia ju a ochraňujú. Sú však v cirkvi aj takí služobníci, ktorí konajú tak, ako by im všetko patrilo. Nemyslia na zúčtovanie ani na verdikt Sudcu. Ublížujú nielen najbližším, ale aj samému Pánovi Ježišovi. Cirkev zostáva opustená, zbory prázdne a kňazi sú slabí a bezmocní. Sme len nájomníci v tejto časnosti a to, čo nám Pán zveril, príde si vziať späť. Nám nepatrí nič, ani náš vlastný život. Odhodme pýchu a samofúbosť, nespoliehajte sa na svoju silu a rozumnosť. Buďme múdri a vykupujme čas, aby sme boli pripravení vydať počet, keď sa vráti pán vinice – Pán našej cirkvi! Augustín povedal: Kristus trpel, my umierame hriechu. Kristus vstal z mŕtvych, my žijeme pre Boha. Kristus vystúpil z tohto sveta k Otcovi, ani naše srdce sa nemá pripútať k svetlu. Kristus vzkriesi telá mŕtvych, preto žime pokorne, aby nás Boh prijal k sebe. Amen.

Modlitba:

S vďačnosťou kľakáme k Tvojmu krížu a modlitbami Ťa chceme sprevádzať v tento pôstny čas. Otvor nám srdcia a nauč nás kráčať cestou pokory. Pod ťarchou kríža si pozeral na ľudí a pochopil si, že bez Tvojej pomoci by sme svoj kríž nikdy neunesli. Zostaň s nami, Pane, a pomáhaj nám v živote, lebo svetlo viery vo svete vyhasína. Daj nám silu k práci na Tvojej vinici, aby si raz mohol pozbierať hojnú, požehnanú úrodu a nás zobrať k sebe domov. Amen.

Mgr. Lubica Kopincová, námestná farárka v CZ ECAV Kostolné (MYS)